

Кукурякътъ (изправя се предъ нея и подиграва-
телно ѝ подражава) „Ахъ, моля ти се по настрана стой
отъ мене! Колко неприятно ми миришешъ!“ Е да, че
кой може като тебе да благоухае? Ти, бодла такава!

Розата (запушва си ушитѣ) Ахъ, какъвъ невъз-
питанъ грубиянъ!

Кукурякътъ (злъчно) Ахъ, каква възпитана,
напарфюмирана и глупава кукла!

Дърветата се пробуждатъ.

Ябълката (бързо и пискливо)

За Бога какъвъ е тоя шумъ?

Или изгубихте всичкиятъ си умъ?

Прасковата (говори бавно, като поклаща леко
клонки и гледа небето). Ахъ, колко свѣтло утро! То
ще ни доведе ясенъ день! Днесъ ще имаме много
гостенки пчелици!

Вишната (отръсква росни капки отъ цвѣтчетата си.
Поглежда малкото гнѣздо между клонитѣ си. Говори силно,
звънливо).

Ахъ, славейченцата се излупили! Миличкитѣ! Се-
га разбирамъ, защо тъй сладко пѣ цѣла нощъ ба-
ща имъ!

Ябълката (усмихната) Когато мойтъ цвѣтчета
станатъ на ябълки и азъ така ще се радвамъ!

Прасковата (тжжно) Ахъ, тогава по-голѣми
грижи ни очакватъ! Дорде ги отхранимъ и отгледа-
ме, колко грижи, ще паднатъ!

Вишната — Всичко, всичко ще понеса! Но,
тѣзи отвратителни пеперуди! Тѣхнитѣ червеи сж та-
кава невѣрна болѣстъ за нашитѣ деца!

Ябълката (гледа небето). Дружки, да се при-
печемъ! Това златно слънце всѣки день не се намира!

И тритѣ се припичатъ и дремятъ.

Цвѣтята сжщо сж се припекли дремливо на
слънце. Пчелици и пеперуди хвъркатъ отъ цвѣтъ
на цвѣтъ.

Свечерява се. Лекъ вѣтрецъ разклаща цвѣтята.
Тѣ се пробуждатъ.

Помничето (живо) Сестри, дружки, стига сте-
стояли! Кръшно хора да извиемъ надъ поляни! (Иг-
раятъ изпърво бавно, а после — се по-бърже! Изнурени се
натаркалятъ едно възъ друго и заспиватъ).